

ven, var det netop for at sikre, at der fortrinsvis blev taget Hensyn til dem, der selv var beskæftigede ved Fiskeriet og fik Andel i Udbyttet deraf, og ikke fortrinsvis til dem, der vel have eller kunne skaffe sig en Baad, men lade andre udføre Arbejdet ved selve Fiskeriet.

Det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (K. Pedersen) stillede Ændringsforslag om at nedsætte Laanesummen fra 3,000 Kr. til 1,500 Kr. maa jeg bestemt fraraade. Forslaget er ikke noget nyt. Ogsaa sidste Gang vi forhandlede om Loven angaaende Laan til Fiskere, var der adskillige Ønsker om at gaa længere ned med Laanesummen, men vi maa erindre, at Hensigten med denne Lov er fortrinsvis at ophjælpe Storfiskeriet, at søge at faa Fiskerne til at tage længere ud paa det aabne Hav, saaledes at der ved det Fiskeri, der øves der, kan indvindes en Gevinst ikke alene for Fiskerne selv, men ogsaa for vort Land. Det er i det væsentlige Opgaven, og det er ikke og bør ikke blive denne Lovs Opgave at virke til, at der f. Eks. i smaa Indvande anskaffes en hel Masse smaa Fartøjer, som der ikke i og for sig er Brug for. I disse Vande bliver Fiskeriet ikke synderligt større, end det er nu, selv om Fiskerne faa adskilligt flere Baade at gaa ud med, og der er mest Sandsynlighed for, at de, der anskaffe saadanne Baade, hvis det er Folk, der virkelig skulle leve af Fiskeriet, ikke ville være i Stand til at forrente det Beløb, de anbringe i dem. Lovens Hensigt er netop at bidrage til Anskaffelsen af saadanne søgaaende Fartøjer, som gøre det muligt for vore Fiskere at faa Andel i det Fiskeri, som tidligere væsentlig er blevet udnyttet af andre Landes Fiskere, og dersom vi skulle fremme det Formaal og samtidig give Laan til Anskaffelse af smaa Baade, maa vi vist højere op end til den Sum, her er Tale om. Jeg anbefaler at blive staaende ved det Beløb, vi en Gang ere komne til, 3,000 Kr. Det er snarere for lavt end for højt.

A. Andersen: Jeg kunde have Lyst til at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører. Hvorfor tror den ærede Ordfører, at der er kommet til at staa i § 4 som en af Betingelserne for, at Landbrugsministeren kan meddele Stadfæstelse paa Vedtægter for Laaneforeninger, at „Medlemmerne skulle være ulykkesforsikrede“? Er det ikke, fordi det skal være en Garanti overfor Staten for de Laan, Laaneforenin-

gen yder de enkelte Medlemmer, at dersom vedkommende kommer ulykkeligt af Dage paa Fjorden, saa er han ulykkesforsikret? Men paa den Maade, det staaar her, er det kun en Garanti for, at naar Laaneforeningen bliver oprettet, ere Medlemmerne ulykkesforsikrede, hvorimod Vedtægterne er for, at de blive ved at være det i Fremtiden. Den Dag de ikke betale deres Kontingent for det sidste Kvartal, ere de ikke ulykkesforsikrede. Dersom det derimod blev ordnet paa den af mig anviste Maade, vilde der være en Garanti, og jeg vil spørge den ærede Ordfører, om han ikke kan forstaa, at det vil være anderledes betryggende at faa det indført i Vedtægterne paa den af mig anviste Maade, idet der derved vil blive fuld Garanti for, at Laaneforeningens Medlemmer, naar de ville have Laan, ogsaa virkelig ere ulykkesforsikrede.

Markvorsen: Jeg blev ikke overrasket ved at høre, hvilket Standpunkt den højtærede Minister indtog til Underændringsforslagene Nr. 3 og 4, da jeg kendte det fra Udvalget, men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorledes han, naar han i det Lovforslag, vi vedtog for lidt siden, satte den Alder, som er nødvendig for at komme i Besiddelse af et Husmandsbrug, op til 25 Aar, saa vil begrunde, at han her tilraader at lade Folk faa Laan til Fartøjer, naar de ere 22 Aar. Anser den højtærede Minister Laan i Fartøjer for mere solide end Laan i Husmandsbrug, saa er han ganske uenig med den ærede Ordfører, som for lidt siden sagde, at adskillige af de direkte Laan ere meget usolide, mere usolide end alle andre. Jeg tror, at den ærede Ordfører har Ret, og at den højtærede Minister er noget paa Vildspor der. Nej, jeg tror, det høje Ting gør vel i at blive staaende ved 25 Aars Alderen, som vi fra Loven om Husmandsbrug have Erfaring for er en ret passende Alder.

Det kan ikke nægtes, at naar der nu staaar i Loven: Naar I ere 22 Aar gamle og ønske at komme i en selvstændig Stilling, men ikke have Midler dertil, henvender jer saa til Staten, saa skulle I faa Midlerne dertil, er det at animere unge Mennesker til at komme i selvstændig Stilling. Men naar de ikke kunne det ved egne Midler, men skulle søge Statens Støtte dertil, vil det i de allerfleste Tilfælde være lidet tilraadeligt. Og det saa meget mere, som den højtærede Minister mener — og der er han enig med det ærede Medlem fra